

J O R D I A U S À S

Conseller de Governació i Administracions Públiques de la Generalitat de Catalunya

2010

Un model propi d'organització territorial: fita històrica i aposta de futur

Presentació de l'Avantprojecte
de Llei de vegueries de Catalunya

Generalitat de Catalunya

Un model propi d'organització territorial: fita històrica i aposta de futur

Presentació de l'Avantprojecte
de llei de vegueries de Catalunya

Biblioteca de Catalunya. Dades CIP:

Ausàs, Jordi

Un Model propi d'organització territorial, fita històrica i aposta de futur :
presentació de l'Avantprojecte de llei de vegueries de Catalunya. –
(Col·lecció discursos i conferències ; 40)

Inclou: Projecte de llei de vegueries de Catalunya

I. Catalunya. Generalitat II. Títol III. Col·lecció: Col·lecció discursos i con-
ferències (2006) ; 40

1. Catalunya – Divisions administratives i polítiques
353(467.1)(042)

© Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General de Difusió Corporativa

1a edició: Abril 2010

ISBN: 978-84-393-8351-2

Dipòsit legal:

Disseny gràfic: Francesc Guitart – EIX

Impressió:

Índex

**Un model propi d'organització
territorial: fita històrica i aposta
de futur**

TRIBUNA BARCELONA,
DILLUNS, 22 DE FEBRER DE 2010

**Projecte de llei de vegueries de
Catalunya**

7

27

Un model propi d'organització territorial: fita històrica i aposta de futur

TRIBUNA BARCELONA,

DILLUNS, 22 DE FEBRER DE 2010

En primer lloc voldria donar les gràcies a l'organització de Tribuna Barcelona per haver-me convidat a realitzar aquesta conferència. Efectivament, és un plaer poder disposar d'aquesta oportunitat per adreçar-me a tots vostès i parlar-los d'un dels projectes, si m'ho permeten, emblemàtics del Govern de Catalunya en aquesta legislatura, com és la llei d'organització veguerial del país.

D'altra banda, per mi era important, al mateix temps que un honor, poder comptar amb el professor Enric Argullol, catedràtic de dret administratiu de la Universitat Pompeu Fabra. Perquè si algú pot parlar amb coneixement de causa del debat que en aquests 30 anys ha suscitat la causa territorial no és altre que ell.

Des de finals dels setanta, inicis dels vuitanta, el professor Argullol ha estat actor acadèmic principal en el debat de l'organització territorial a Catalunya. També ara n'és actor acadèmic principal, atès que el seu bon acompanyament i assessorament en aquests darrers anys ha fet molt més

sòlid l'Avantprojecte de llei de vegueries que el Govern va aprovar el passat 2 de febrer.

No els vindrà de nou si els dic que l'organització territorial ha estat sempre un debat viu al nostre país. Un debat obert i no tancat en el temps, en bona part, per les disfuncions que ha presentat el model existent fins ara, de superposició d'estructures polítiques i administratives amb confusió de competències i provisionalitat de continguts competencials d'algunes institucions.

Un debat obert i no tancat en el temps, fruit de la complexa estructura administrativa de Catalunya. Els municipis catalans es caracteritzen per la seva petita dimensió, tant des del punt de vista geogràfic com poblacional. Aquesta fragmentació es confirma des de la perspectiva demogràfica. Pensen que 646 municipis de Catalunya no arriben als 2.000 habitants.

Cal concloure, doncs, que la divisió municipal no permet als ajuntaments abastar amb eficiència les tasques locals que tenen encomanades. O el que és el mateix, 800.000 ciutadans de Catalunya no poden gaudir més que dels serveis mínims de caràcter local a causa del fet que viuen en municipis per sota de 5.000 habitants.

Aquest exemple és mostra d'un desequilibri territorial inacceptable. Si traslладem l'exemple d'aquests 800.000 ciutadans que només reben els serveis bàsics per viure en municipis de menys de 5.000 habitants a un altre nivell institucional, ens trobem amb una diputació rica i tres diputacions pobres, per dir-ho d'una manera simple, la qual cosa vol dir que els serveis no arriben en la mateixa intensitat a tot arreu. A aquest desequilibri, repeteixo, inacceptable, m'hi referiré més endavant.

I al mateix temps, un debat obert i no tancat en el temps, el de l'organització territorial, també en bona part per la impossibilitat d'assolir, per part del catalanisme polític, la superació d'un ordenament administratiu aliè a la realitat nacional catalana.

Recorregut històric de les vegueries

Des de l'edat mitjana fins al decret de Nova Planta, Catalunya es va organitzar territorialment en vegueries. El veguer exercia funcions recaptatòries, judicials i d'administració interior per al compliment de les ordres i els decrets del monarca. En definitiva, en el seu origen, el veguer era un funcionari reial que exercia el seu poder sobre el territori veguerial. El nombre de vegueries i sotsvegueries va modificar-se en diverses ocasions fins que la promulgació del decret de Nova Planta, l'any 1716,

va abolir aquesta divisió per instaurar els corregiments borbònics, d'inspiració castellana.

La divisió territorial en corregiments va mantenir-se fins al segle XIX quan, amb l'ocupació francesa, es van implantar els departaments. Però de seguida la constitució de Cadis va preveure la divisió en províncies, que va ser una realitat l'any 1833 amb el decret de Javier de Burgos. La divisió provincial decretada per de Burgos és essencialment la mateixa que l'actual. Catalunya va quedar dividida en quatre províncies, que han restat inalterades, immòbils i petrificades fins als nostres dies.

La divisió provincial va suposar un model altament centralitzador, aliè a la realitat catalana, que estava mancada de divisió pròpia des de 1716. Les reivindicacions del catalanisme van ser immediates, en defensa d'altres divisions geogràfiques més lligades a la realitat nacional.

Les Bases per a la Constitució Regional Catalana de 1892, conegudes com les Bases de Manresa, en són un exemple. I és un exemple, també, de la confrontació catalana amb el model imposat la supressió de les diputacions provincials amb la proclamació de la II República i el restabliment de la Generalitat. En aquesta etapa republicana, una Ponència per a l'Estudi de l'Estructuració

Comarcal de Catalunya, encapçalada pel cèlebre geògraf Pau Vila, va proposar una divisió del territori en 38 comarques i 9 vegueries, que va esdevenir realitat el desembre de 1937, en plena Guerra Civil.

Cal destacar que en cap cas la Generalitat republicana va pensar que la comarca o la vegueria es configurassin com a entitats locals, sinó com a divisions administratives de l'organització de l'Administració de la Generalitat. De fet, la llei municipal catalana aprovada en època republicana no conté cap referència ni a la comarca ni a la vegueria com a entitats locals. És la Generalitat qui assumeix la totalitat de les competències desenvolupades fins aleshores per les diputacions provincials.

La dictadura, però, va reimplantar la divisió provincial i en va potenciar la naturalesa local. La uniformitat, l'intervencionisme i l'autoritarisme d'aleshores van refermar la província.

I així arribem a la situació actual de màxim reforçament del fet provincial. La Constitució, en el seu article 141.1, fixa que qualsevol alteració dels límits provincials haurà d'ésser aprovada per les Corts mitjançant una llei orgànica. D'aquesta manera, ni per la via de petició de les parts interessades ni com a conseqüència de l'alteració de

límits municipals no pot prosperar una modificació dels límits provincials. Ni tampoc per simple segregació d'un municipi. Aquesta, la modificació dels límits provincials, només és possible si es mobilitza tota la maquinària estatal mitjançant el Congrés dels Diputats, per mínima i banal que pugui ser la modificació.

Així doncs, el restabliment de la democràcia i de la Generalitat no va comportar, aquest cop, la supressió provincial. No obstant això, el catalanisme polític ha seguit apostant per la superació d'aquest model amb fórmules diverses:

- En primer lloc hi va haver la Llei 6/1980, de transferència urgent i plena de les diputacions catalanes a la Generalitat. Aquesta Llei va ser declarada inconstitucional d'acord amb la doctrina de la garantia institucional, segons la qual l'autonomia local reconeguda a la província es configura amb un nucli d'autogovern i un contingut mínim que el legislador ha de respectar.

- En segon lloc hi va haver la Llei 5/1987, del règim provisional de les competències de les diputacions provincials, que apostava per la conversió de Catalunya en província única, una llei que avui encara és vigent i que és evident que mai s'ha dut a terme.

- I, finalment, en tercer lloc hi va haver la proposta de l'Informe sobre la revisió del model de l'organització territorial de Catalunya de l'any 2000, conegut com a Informe Roca.

L'Estatut i les vegueries

Però, sens dubte, la principal novetat d'aquests darrers temps ha estat l'aprovació d'un nou Estatut d'autonomia que conté una concepció territorial diferent respecte al text de l'any 1979.

El nou Estatut estableix que Catalunya estructura la seva organització territorial bàsica en municipis i vegueries (article 83), i defineix la vegueria com l'àmbit territorial específic per a l'exercici del govern intermunicipal de cooperació local, així com a divisió territorial adoptada per la Generalitat per a l'organització territorial dels seus serveis (article 90). Així mateix, els consells de vegueria substitueixen les diputacions (article 91).

Ara, doncs, la vegueria ocupa el lloc preferent que ocupava la comarca en l'Estatut de 1979.

No és gens innocent, tampoc, que l'Estatut recordi que l'alteració dels límits provincials, si s'escau, s'ha de portar a terme d'acord amb el que estableix l'article 141.1 de la Constitució.

No és fútil fer aquest repàs estatutari per entendre perfectament el contingut de l'Avantprojecte de Llei de vegueries que seguidament procuraré explicar.

No obstant això, cal constatar, finalment, que aquest Avantprojecte de Llei de vegueries de Catalunya, que el Govern va aprovar com a desplegament d'aquest nou marc estatutari, a proposta del Departament de Governació i Administracions Públiques, el passat 2 de febrer, representa la darrera aposta per la superació de la divisió provincial.

Vistos els antecedents i les pugnes del catalanisme en contra de les imposicions territorials centralitzadores, l'aprovació d'aquest Avantprojecte és una fita històrica. És una victòria del catalanisme, la victòria d'un model propi basat en divisions geogràfiques més properes a la nostra realitat nacional.

Hem superat les reticències al canvi i les postures immobilistes i rígides, que resten al marge de la dinàmica i de l'evolució territorial. I ho hem fet per crear un model més proper i més eficient, un model que suposa una notable simplificació, un atansament entre l'administrador i l'administrat.

Les divisions administratives han de ser adaptables a la canviant realitat social. Facilitar una millor

administració i aconseguir una organització pròpia hauria de ser un objectiu de tots els ciutadans i de totes les forces polítiques catalanes. Cap partit de tradició catalanista pot oposar-se a un exercici de sobirania, ni pot oposar-se a un moment cabdal per convèncer l'Estat que Catalunya té el dret d'organitzar el seu propi territori com li sembli més adient, d'acord amb la nostra manera d'entendre'l i de voler transformar-lo. No s'entendria, de cap de les maneres, que Catalunya deixés passar aquesta oportunitat!

Segurament, també, l'opinió publicada hauria d'haver estat més sensible a un moment de tanta transcendència. El ressò del debat s'ha centrat en qüestions locals, deixant el terreny lliure als detractors de la proposta. I, certament, ha estat una llàstima que s'hagi deixat escapar, en part, l'oportunitat d'aprofundir en una Llei que dibuixa una nova arquitectura institucional del país, amb tot el que això representa.

Però, l'organització en vegueries és només una fita històrica i un afer identitari? No. Hi ha molta més ambició darrere d'aquest projecte.

Efectivament, amb l'Estatut de 30 de setembre de 2005 hauríem arribat més lluny en la tasca de concreció de la nostra ambició. Per exemple, amb l'Estatut de 30 de setembre no hauríem perdut l'o-

casió per democratitzar de dalt a baix la institució supralocal. No hauríem mantingut un sistema d'elecció de segon grau ni tampoc els partits judicials dels anys setanta com a circumscripció electoral. Tots sabem, però, que no va poder ser, i tots sabem per què no va poder ser.

L'Estatut de juny de 2006, per tant, no ens ha permès avançar en aquesta direcció, en quedar eliminada la competència exclusiva en matèria de règim electoral en relació amb altres ens locals diferents del municipi. Competència que sí existia en l'article 160 de l'Estatut de 30 de setembre, i no en el de juny de 2006, repeteixo.

I com aquest, molts altres exemples constaten el pas enrere respecte de l'Estatut de 30 de setembre de 2005 que l'Estatut de juny de 2006 va suposar. Així, s'assumeix com a bona, en l'Estatut de 2006, la distribució competencial que emana de les lleis bàsiques estatals en matèria de règim local, lleis que són absolutament expansives i invasores de les competències autonòmiques en aquesta matèria.

En conseqüència, hem exprimit l'Estatut actual amb les màximes aspiracions, assolint, malgrat tot, objectius ambiciosos.

Equilibri territorial

El primer d'aquests objectius és l'equilibri territorial. És ben sabut que un territori sense administració de proximitat és un territori sense veu, sense defensa dels seus interessos, que s'empobreix i a la llarga claudica davant d'aquells que caminen del bracet d'una administració propera i eficient en la defensa de les necessitats socials, econòmiques i territorials.

La implantació de les delegacions de la Generalitat ha estat un exemple que amb eines de gestió més properes s'augmenten les inversions i l'eficiència en l'acció de govern. Ara, la vegueria ha de ser un esglaió més en el procés de reconeixement i desenvolupament territorial amb òrgans de gestió i de representació política.

Un model que aconsegueix uns àmbits territorials que recullen una forma d'entendre el país no radial, fent de Catalunya un país multipolar, amb una xarxa de territoris amb potencial econòmic, polític i social. Per tant, en contraposició al sistema vigent fins ara, que projectava una gran metròpolis en detriment del territori.

Recordin el que els deia al principi, territoris rics enfront de territoris pobres. Aquesta és una situació que no és admissible. És per això que en

aquest sentit resulta interessant la previsió estatutària de l'article 219. Diu que serà la Generalitat, a través de la Llei de finances locals, l'encarregada de distribuir els ingressos dels governs locals provinents de tributs i subvencions incondicionades.

Amb aquest article, doncs, l'assoliment de l'equilibri territorial deixa de ser un tòpic abstracte per concretar-se a partir d'una llei del Parlament de Catalunya. És a dir, ha de ser una llei catalana la que distribueixi els recursos entre els set consells de vegueria per evitar desigualtats i afavorir uns consells eficients i econòmicament viables per assegurar uns serveis de qualitat. Repeteixo, tots els consells de vegueria seran econòmicament viables, enfront d'aquelles veus que assegurin que alguns consells de vegueria no seran possibles en termes econòmics. De res serviria una nova delimitació que no tingués un efecte positiu en la prestació dels serveis públics.

Simplificació administrativa

El segon objectiu pretensions d'aquesta reforma territorial és la simplificació. El legislador estatutari ja era conscient de la necessària simplificació administrativa i, en conseqüència, va optar per vincular la desconcentració de la Generalitat amb l'ens supramunicipal de cooperació local.

Fins ara, cada servei del Govern ha tendit a organitzar-se amb una estructura regional pròpia, en funció de les lògiques específiques de cada activitat. Així, tenim regions sanitàries, regions policials, delegacions d'educació i un alt batibull d'àmbits de desconcentració superposats que conviuen amb els quatre àmbits provincials.

Sens dubte, aquesta configuració dual de la vegueria en l'Estatut afavoreix la simplificació de l'organització territorial de Catalunya. És obvi que la coincidència de l'àmbit de l'entitat local amb l'àmbit de l'administració perifèrica de la Generalitat —que consolida un únic mapa de desconcentració— contribueix a aquesta simplificació en la mesura que fomenta i afavoreix les relacions interadministratives entre ambdues instàncies de govern. És a dir, es pretén, ara, posar un cert ordre.

No cal oblidar, per altra banda, que els consells de vegueria substitueixen les diputacions provincials. Per tant, no hi ha cap superposició de noves instàncies en termes administratius, com en algunes ocasions s'ha volgut donar a entendre.

La creació de les vegueries ens porta, també, a una seriosa reflexió sobre el paper d'altres ens locals intermedis com els consells comarcals.

En aquest sentit, no tinc cap dubte que la creació de les vegueries és un primer pas d'un viatge sense retorn. Un viatge que passa obligatòriament per la reflexió que ara apuntava i que pretenem resoldre amb la llei de governs locals. I, en funció de com estructurarem territorialment l'administració, la simplificació pot ser encara molt més profunda i molt més absoluta.

Si partim d'un sistema indirecte on a cada nivell territorial una entitat pública en alguns casos porti a terme funcions pròpies, i en uns altres casos els seus òrgans siguin l'instrument utilitzat perquè altres entitats territorials desenvolupin funcions de les quals són titulars, assolirem una perfecta comunió entre consells comarcals i consells de vegueria.¹

És a dir, l'òrgan territorial consell de vegueria ha de poder valer-se de l'estructura del consell comarcal per desenvolupar les seves tasques i les pròpies de l'ens comarcal. En altres paraules, el consell comarcal ha de ser el braç executor i el capital humà de l'ens públic veguerial, fet que permetrà evitar una inflació dels recursos humans,

¹ La teorització sobre el sistema binari o sistema indirecte d'organització administrativa, en relació a la regulació italiana, la va introduir Argullol Murgades, Enric a "Organización administrativa de las comunidades autónomas", a Documentación administrativa, núm. 182, 1979, pàgs. 58-61.

contràriament al que recurrentment els detractors de l'Avantprojecte han volgut fer creure o explicar.

Aquest argument és encara més vàlid si buidem de tota representació política l'estructura comarcal per facilitar que les comarques responguin essencialment a la voluntat de col·laboració i associació dels alcaldes, en representació dels municipis que les integren. Seguint aquesta premissa, el nombre de càrrecs polítics comarcals que podrien suprimir-se s'elevaria fins a 1.032.

Construiríem, des d'aquesta perspectiva, una intermunicipalitat vinculada a la idea de xarxa. Aquesta mateixa concepció del sistema de govern local és el que es recull al Llibre blanc per a la reforma del govern local, document sorgit del Ministeri d'Administracions Públiques, que diu textualment: «Al conjunt de governs locals hem convingut denominar-lo "el sistema local"». Es tracta de preveure la promoció dels poders locals potenciant un conjunt d'ens que, cooperant de forma concertada, siguin capaços de donar resposta a la demanda dels municipis.

En definitiva, es tracta de concebre el conjunt dels ens locals intermedis com una xarxa que gira a l'entorn dels municipis per guanyar en eficiència, simplificació administrativa i proximitat.

Fins ara han quedat clares dues qüestions:

- Primer, que la nova organització territorial no és només un assoliment històric i identitari, sinó una renovació integral del país per assolir major equilibri territorial, major proximitat de l'Administració, major eficiència en la prestació dels serveis i una simplificació administrativa important.

- I la segona qüestió, l'Avantprojecte de Llei de vegueries representa la primera etapa d'un viatge sense retorn; la primera etapa d'un procés gradual que s'ha de completar amb la Llei de governs locals, que ha de contenir la reflexió que apuntava respecte dels consells comarcals; i un procés gradual que s'ha de completar amb la necessària col·laboració de l'Administració central pel que fa a la legislació estatal.

Creació de set vegueries

L'Avantprojecte de Llei de vegueries determina la creació de set vegueries i, en un primer moment, la constitució de quatre consells de vegueria: el consell de vegueria de Barcelona, el consell de vegueria de Girona, el consell de vegueria de Lleida i el consell de vegueria de Tarragona. En una fase immediatament posterior, i un cop apro-

vada la necessària modificació de la Llei orgànica del règim electoral general —per modificar un desajustament en les circumscripcions—, es podrà constituir el consell de vegueria de les Terres de l'Ebre, que no necessita cap modificació de límits provincials.

Posteriorment, i un cop aprovada la Llei orgànica de modificació de límits provincials, es podran constituir els consells de vegueria de la Catalunya Central i de l'Alt Pirineu i Aran.

En conclusió, els consells de vegueria substituiran les diputacions, però ho faran en un àmbit territorial divers al de la província, més reduït i, per tant, més pròxim a la ciutadania. La província romandrà estable a efectes electorals generals i de representació del Govern de l'Estat, únicament i exclusivament.

Les Corts espanyoles només hauran d'aprovar els mínims retocs de límits provincials que proposi Catalunya per assolir un model raonable sense límits administratius diversos.

Mirin, el Govern de Catalunya ha fet el primer pas amb l'aprovació de l'Avantprojecte de Llei d'organització veguerial del país. Ara ja s'ha iniciat el tràmit parlamentari, i l'interès del Departament és

que pugui aprovar-se al Ple del Parlament aquesta legislatura. La tasca no ha estat fàcil; ja sabíem que no ho seria.

Han estat dos anys intensos d'explicació d'aquesta proposta de model territorial propi a les quatre diputacions, als consells comarcals, als municipis i a les seves entitats representatives: la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis i Comarques. I cal dir que el consens en el model ha estat molt ampli.

Hi ha hagut consens en la relació que ha de tenir el consell de vegueria amb l'administració perifèrica de la Generalitat; consens en el tractament legal que ha de tenir l'àrea metropolitana de Barcelona; consens en els òrgans de govern i representació de les vegueries; consens en els procediments de creació de nous ens veguerials.

Hi ha hagut consens per a una nova organització territorial de Catalunya que permet gestionar amb eficiència els serveis públics a escala regional, tot possibilitant la desconcentració de les funcions del Govern de la Generalitat.

Una nova organització que està en capacitat de superar el greuge històric que representà el manteniment de les províncies i que dóna solució defi-

nitiva a la manca d'una forma adient de prestació de serveis.

Una nova organització que, en el camí gradual que engega l'Avantprojecte de llei de vegueries, ha de potenciar les comarques com un instrument eficaç d'administració en xarxa al servei del món local. Una nova organització amb un objectiu evident: la simplificació i la racionalització del mapa administratiu català. Una racionalització que cal que se centri en la cooperació entre els ens locals intermedis.

La vegueria, en definitiva, recupera una realitat històrica i geogràfica que permet superar la divisió provincial de Catalunya i possibilita, al mateix temps, apostar per una dinàmica i una evolució del territori d'acord amb les modernes necessitats d'un país que es vol actiu, equilibrat i cohesionat. Un país competitiu i arrelat al territori. Un país on tothom, visqui on visqui, tingui els mateixos drets i possibilitats d'accés als serveis públics com a garantia de benestar i de desenvolupament dels nostres pobles i ciutats.

Projecte de llei de vegueries de Catalunya¹

Preàmbul

L'Estatut de Catalunya disposa que l'organització territorial bàsica del país s'articula en municipis i vegueries. Amb aquesta previsió, i amb una denominació que entronca amb les institucions històriques de Catalunya, es reprèn la divisió política i administrativa vigent a Catalunya fins als decrets de Nova Planta, en què, amb una àmplia autonomia política, la divisió interior de Catalunya s'articulava en vegueries. Aquesta organització territorial es va recuperar pel Govern de la Generalitat mitjançant Decret de 27 d'agost de 1936, amb una divisió territorial articulada en 38 comarques agrupades en 9 vegueries o regions, de manera que la vegueria es configurava com una divisió més apta que la comarcal per a les necessitats del Govern i l'Administració de la Generalitat al territori.

L'article 90 de l'Estatut defineix la vegueria com a àmbit territorial específic per a l'exercici del govern intermunicipal de cooperació local, investit de la con-

¹Nota d'edició

Tot seguit es reproduïx el text del Projecte de llei de vegueries de Catalunya, publicat en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* núm. 630, del 10 de febrer de 2010. Aquest text està pendent de revisió jurídica i lingüística i pot ésser modificat per les esmenes que s'hi introdueixin durant la tramitació parlamentària.

dició de govern local amb autonomia per a la gestió dels seus interessos. A la vegada, es configura la vegueria com a divisió territorial per a l'organització territorial dels serveis de l'Administració autonòmica, de forma que la Generalitat ha d'adaptar els seus òrgans territorials a la nova divisió veguerial.

L'article 91 disposa que el govern i l'administració autònoma de la vegueria corresponen al consell de vegueria, que constitueix l'expressió institucional de la nova entitat, i precisa que aquests consells substitueixin les diputacions provincials. Igualment, preveu que la creació, la modificació i la supressió, i també el desplegament del règim jurídic de les vegueries són regulats per llei del Parlament.

És per això que aquesta llei té per objecte regular la doble naturalesa de la vegueria, com a divisió territorial per a l'organització dels serveis de la Generalitat, divisió que rep el nom de demarcació veguerial; i com a àmbit territorial específic per a l'exercici del govern intermunicipal de cooperació local, i en aquest sentit, en regula l'òrgan de govern i l'administració, denominat Consell de Vegueria, el seu règim jurídic i la transició de les diputacions provincials als nous consells de vegueria.

De conformitat amb les previsions estatutàries i sempre en el marc d'allò establert a l'article 141.2 de la Constitució, la llei aborda el tractament de la província tan sols pel que fa al desplegament del procés de substitució dels seus òrgans de govern,

les diputacions provincials, pels consells de vegueria, i sense afectar per tant les altres naturaleses de la província que la mateixa Constitució li atribueix: circumscripció electoral per a les eleccions generals i divisió territorial per al compliment de les activitats de l'Estat.

El títol I estableix l'objecte de la llei i la naturalesa de la vegueria d'acord amb les previsions de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

El títol II preveu la divisió territorial de Catalunya en vegueries, establint com a principi que cap municipi ni cap comarca resti exclosa de l'organització veguerial ni pertanyi a més d'una vegueria. A aquests efectes, es preveu que l'àmbit territorial de les vegueries coincideix amb les demarcacions veguerials que estableix aquesta llei.

Igualment, es regula la legitimació i el procediment per a la creació, modificació i supressió de vegueries.

El títol III regula les demarcacions veguerials, corresponents als àmbits territorial següents: l'Alt Pirineu i Aran, Barcelona, la Catalunya Central, Girona, Lleida, el Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre.

Aquestes demarcacions veguerials són la divisió territorial en què la Generalitat de Catalunya organitza els seus serveis, sense perjudici de la singularitat derivada del règim especial de l'Aran que la llei mateixa estableix.

El títol IV és el dedicat als consells de vegueria, que es troba dividit en quatre capítols. El capítol I preveu el règim d'organització dels consells de vegueries, així com la composició i funcions dels òrgans que l'integren. El capítol II està dedicat a les competències i funcions dels consells de vegueries i el capítol III regula la constitució dels consells. Finalment, el capítol IV recull les previsions en relació amb el personal al servei dels consells de vegueria.

L'últim títol preveu els instruments i mecanismes que han de fer possible la transició de les diputacions provincials existents als consells de vegueries que es constitueixin d'acord amb les previsions estatutàries.

La Llei preveu una disposició addicional primera que estableix els recursos de les vegueries, que són els que preveu el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, per a les províncies; i una segona que estableix que, en el cas que la creació, modificació o supressió de vegueries requereixi la modificació de normativa estatal, totes dues iniciatives s'hauran de tramitar conjuntament.

La disposició transitòria única regula la constitució dels consells de vegueries, preveient la constitució dels consells de vegueries corresponents a Barcelona, Lleida, Girona i Tarragona, d'acord amb els vigents límits provincials.

El segon apartat de la disposició transitòria preveu un procediment específic per a la constitució del Consell de Vegueria de les Terres de l'Ebre, atès que ja amb anterioritat a l'entrada en vigor de l'Estatut d'autonomia de 1979, el Govern de la Generalitat, reconegut pel Reial Decret Llei de 29 de setembre de 1977, va instaurar, per Decret de 4 de desembre de 1978, el Consell Intercomarcal de les Terres de l'Ebre. Així, aquesta llei estableix que la constitució d'aquest Consell de Vegueria es produeix quan s'hagi efectuat la corresponent modificació de la legislació en matèria del règim electoral general, moment en què el Consell de Vegueria de Tarragona passa a denominar-se Consell de Vegueria del Camp de Tarragona.

Així doncs, el Consell de Vegueria de les Terres de l'Ebre es podrà constituir independentment de l'efectiva modificació dels límits provincials, ja que les comarques que componen el Consell de Vegueria formen part d'una mateixa província, com a circumscripció electoral i, per tant, no exigeixen alteració dels límits provincials per llei orgànica.

Pel que fa als Consells de Vegueria de l'Alt Pirineu i Aran i de la Catalunya Central es constitueixen una vegada aprovada l'alteració dels límits provincials i, si s'escau, altres modificacions de la normativa estatal en els termes de la disposició final segona.

Finalment, la llei preveu una disposició derogatòria única i quatre disposicions finals, les quals tenen

per objecte adequar la normativa vigent a les previsions que deriven d'aquesta llei.

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta Llei és regular la doble naturalesa de la vegueria, preveure la divisió territorial veguerial de Catalunya i establir el règim jurídic dels consells de vegueria i la transició de les diputacions provincials als nous consells de vegueria.

Article 2. Naturalesa de la vegueria

1. La vegueria és una entitat local amb personalitat jurídica pròpia, determinada per l'agrupació de municipis, i constitueix l'àmbit territorial específic per a l'exercici del govern intermunicipal de cooperació local.

2. La vegueria, com a govern local, té naturalesa territorial i gaudeix d'autonomia per a la gestió dels seus interessos. El govern i l'administració autònoma de la vegueria corresponen al Consell de Vegueria.

3. La vegueria també és la divisió territorial adoptada per la Generalitat per a l'organització territorial dels seus serveis. En aquest sentit, les demarcacions veguerials determinen l'àmbit de divisió territorial.

TÍTOL II. EL TERRITORI VEGUERIAL

Article 3. Divisió veguerial

1. L'organització veguerial s'estén a tot el territori de Catalunya. Cap municipi ni cap comarca no ha de restar exclòs de l'organització veguerial, ni ha de pertànyer a més d'una vegueria. Cada municipi i cada comarca ha de formar part íntegrament d'una vegueria.

2. L'àmbit territorial de les vegueries coincideix amb l'àmbit territorial de les demarcacions veguerials que estableix aquesta llei.

Article 4. Legitimació per a la proposta de creació, modificació i supressió de vegueries

1. La creació, modificació i supressió de vegueries han de ser aprovades mitjançant una llei del Parlament.

2. Estan legitimats per proposar la creació, modificació i supressió de vegueries exclusivament el Govern de la Generalitat, els diputats i els grups parlamentaris de conformitat amb allò establert al Reglament del Parlament de Catalunya, i les vegueries i municipis que en cada cas correspongui, d'acord amb allò que s'estableix a l'article 6.

Article 5. Creació, modificació o supressió de vegueries a proposta del Govern de la Generalitat o del Parlament de Catalunya

1. Quan la iniciativa prové del Govern la proposta de creació, modificació i supressió de vegueries ha d'anar acompanyada d'una memòria que en justifiqui els motius i l'oportunitat i un estudi de la viabilitat econòmica i de l'impacte geogràfic, demogràfic, econòmic i social de la proposta, a més de la resta de documentació preceptiva que estableix la normativa d'aplicació a l'elaboració dels avantprojectes de llei.

2. Quan la iniciativa prové del Parlament la proposta ha de tenir en compte els mateixos criteris que preveu l'apartat anterior.

Article 6. Creació, modificació i supressió de vegueries a proposta de municipis i vegueries

1. La proposta de creació i supressió de vegueries requereix el consentiment exprés de dues terceres parts dels municipis que l'haurien de constituir, o bé dues terceres parts dels municipis afectats, que en ambdós casos han de representar, com a mínim, dues terceres parts de la població de la vegueria.

2. La proposta de modificació del territori veguerial l'exerceixen les vegueries interessades. L'òrgan plenari dels respectius consells de vegueria ha d'aprovar la proposta de modificació per dues terceres parts del nombre legal dels seus membres.

3. La proposta de creació, modificació i supressió de vegueries s'ha de trametre al departament competent en matèria d'Administració local juntament amb una memòria que en justifiqui els motius i l'oportunitat i un estudi de la viabilitat econòmica i de l'impacte geogràfic, demogràfic, econòmic i social de la proposta.

4. El departament competent en matèria d'administració local ha de sotmetre la proposta de creació, modificació o supressió a informació pública per un termini mínim de trenta dies en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, i ha de sol·licitar un informe als ajuntaments i als consells de vegueria afectats, que l'han de lliurar en el termini d'un mes.

5. El departament competent en matèria d'administració local ha d'elaborar un informe en relació amb el contingut de la documentació presentada amb la proposta de creació, modificació o supressió de vegueria, que avaluï també l'impacte de la proposta sobre les demarcacions veguerials. Per a l'elaboració d'aquest informe, el departament competent en matèria d'administració local sol·licitarà la informació i valoració necessària dels departaments competents en cadascun dels aspectes abordats per la referida documentació.

6. L'expedient complet s'ha d'eleva al Consell Tècnic per ser informat favorablement abans de ser sotmès a informe de la Comissió de Delimitació Territorial i a dictamen de la Comissió Jurídica Assessora successivament.

7. Si la Comissió Jurídica Assessora en el seu dictamen no formula objeccions, el departament competent en matèria d'Administració local ha d'elevat al Govern l'avantprojecte de llei corresponent juntament amb l'expedient complet.

TÍTOL III. LES DEMARCACIONS VEGUERIALS

Article 7. Els serveis de la Generalitat en el territori

1. La Generalitat de Catalunya organitza territorialment els seus serveis i la seva estructura i exerceix les seves funcions en el territori d'acord amb la divisió veguerial. En conseqüència, la vegueria:

- a. És la demarcació única en la qual s'organitzen tots els serveis del Govern i de l'Administració de la Generalitat en el territori.
- b. És l'espai sobre el qual el Govern i l'Administració de la Generalitat exerceixen les seves funcions de planificació, programació i coordinació territorials.
- c. És la divisió en què s'organitzen territorialment les autoritats i els serveis que depenen del Parlament.

Article 8. Organització dels serveis de la Generalitat en la vegueria

1. La Delegació Territorial del Govern és l'òrgan que representa el Govern i l'Administració de la Generalitat en el territori de la vegueria, hi impulsa i coordina els seus serveis i hi promou la col·laboració amb les administracions locals.

2. Els serveis radicats en el territori dels departaments i organismes de l'Administració de la Generalitat són dirigits en l'àmbit de la vegueria per l'òrgan que determina la normativa respectiva d'organització interna, el qual exerceix també funcions de representació del departament, organisme o entitat corresponent en el seu àmbit territorial.

3. Quan sigui necessari per a un millor compliment de les finalitats dels serveis de l'Administració de la Generalitat i atenent també a la naturalesa de les seves funcions, es poden reconèixer àrees amb funcionalitat pròpia com a àmbits d'actuació específica a l'interior d'una determinada vegueria.

4. La Comissió Territorial del Govern és l'òrgan que assisteix la Delegació Territorial del Govern en l'exercici de les seves funcions de coordinació i impuls dels serveis de l'Administració de la Generalitat a la vegueria. És presidida pel Delegat o la Delegada Territorial del Govern i integrada per les persones titulars dels òrgans responsables de dirigir els serveis de cada un dels departaments de la Generalitat en l'àmbit de la vegueria.

Article 9. Les demarcacions veguerials

La demarcació veguerial és la divisió en la qual la Generalitat organitza els seus serveis. L'àmbit territorial de les demarcacions veguerials és el següent:

a. La Demarcació veguerial de l'Alt Pirineu i Aran comprèn els municipis corresponents a les comarques de l'Alta Ribagorça, l'Alt Urgell, la Cerdanya, el Pallars Jussà, el Pallars Sobirà i Era Val d'Aran sens perjudici d'allò que preveu l'article 10.

b. La Demarcació veguerial de Barcelona comprèn els municipis corresponents a les comarques de l'Alt Penedès, el Baix Llobregat, el Barcelonès, el Garraf, el Maresme, el Vallès Occidental i el Vallès Oriental.

c. La Demarcació veguerial de la Catalunya Central comprèn els municipis corresponents a les comarques de l'Anoia, el Bages, el Berguedà, Osona i el Solsonès.

d. La Demarcació veguerial de Girona comprèn els municipis corresponents a les comarques de l'Alt Empordà, el Baix Empordà, la Garrotxa, el Gironès, el Pla de l'Estany, el Ripollès i la Selva.

e. La Demarcació veguerial de Lleida comprèn els municipis corresponents a les comarques de les Garrigues, la Noguera, el Pla d'Urgell, la Segarra, el Segrià i l'Urgell.

f. La Demarcació veguerial del Camp de Tarragona comprèn els municipis corresponents a les comarques del Tarragonès, l'Alt Camp, el Baix Camp, el Baix Penedès, la Conca de Barberà i el Priorat.

g. La Demarcació veguerial de Les Terres de l'Ebre comprèn els municipis corresponents a les comarques del Baix Ebre, el Montsià, la Ribera d'Ebre i la Terra Alta.

Article 10. Règim especial de l'Aran

En virtut del règim jurídic especial garantit per l'article 94 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, el Conselh Generau d'Aran es relaciona directament amb els òrgans centrals del Govern i de l'Administració de la Generalitat, en els termes fixats per la legislació reguladora del seu règim jurídic especial. En aquest sentit, l'organització que estableix aquest títol no li és d'aplicació.

TÍTOL IV. ELS CONSELLS DE VEGUERIA

Capítol I. Òrgans del Consell de Vegueria

Article 11. El Consell de Vegueria

1. El Consell de Vegueria és format pel president o presidenta, que també pot adoptar la denominació de veguer o veguera en cap, i pels consellers o conselleres de vegueria, que poden adoptar la denominació de veguers o vegueres.

2. El president o presidenta del Consell de Vegueria és escollit pels consellers o conselleres de vegueria entre els seus membres.

Article 12. Règim de la Carta veguerial

La Carta veguerial és la norma bàsica en matèria d'autoorganització de les vegueries. En tot cas regula les matèries següents:

- a. El règim jurídic i de funcionament dels seus òrgans.
- b. Aspectes funcionals referents a la constitució i vigència dels òrgans del Consell de Vegueria.
- c. L'estatut de les persones membres del Consell de Vegueria.
- d. El règim jurídic i de funcionament dels grups polítics.
- e. L'abast i contingut de les funcions de control i fiscalització del Ple del Consell de Vegueria.
- f. L'articulació orgànica i material de la participació ciutadana.
- g. La capacitat de descentralització orgànica i funcional.
- h. Les formes d'exercici de les seves competències.

Article 13. Organització bàsica

1. Són òrgans del Consell de Vegueria:

- a. Ple.
- b. President o presidenta.
- c. Vicepresidents o vicepresidentes.
- d. Govern.
- e. Comissions d'estudi, informe i consulta.
- f. Comissió especial de comptes.
- g. Comissió de coordinació territorial.

2. El règim de funcionament dels òrgans previstos a l'apartat 1 es regula per aquesta llei i pel previst a la Carta veguerial, d'acord amb la legislació de règim local.

Article 14. Organització complementària

1. El Consell de Vegueria, en exercici de la seva capacitat d'autoorganització, pot crear els òrgans complementaris que consideri convenient per al correcte exercici de les seves competències i funcions.

2. En el cas que es creïn comissions delegades del ple, s'ha de garantir la proporcionalitat en relació amb la composició del ple del Consell de Vegueria, bé sigui numèrica o bé mitjançant el vot ponderat.

Article 15. El Ple

1. El ple del Consell de Vegueria és constituït pel president o presidenta i pels altres consellers o conselleres. Correspon, en tot cas, al ple del Consell de Vegueria les atribucions següents:

- a. El control i fiscalització dels òrgans de govern.
- b. L'aprovació de la Carta veguerial i les ordenances.
- c. L'aprovació i modificació dels pressupostos, i l'aprovació dels comptes anuals.
- d. L'aprovació dels plans de caràcter veguerial.
- e. L'aprovació de la plantilla de personal, la relació de llocs de treball, la fixació de la quantia de les retribucions complementàries fixes i periòdiques dels funcionaris i personal laboral propi, i el nombre i règim de personal eventual i directiu.
- f. L'alteració de la qualificació jurídica de béns de domini públic.
- g. El plantejament de conflictes de competències amb altres ens locals i administracions públiques.

h. L'exercici d'accions judicials i administratives.

i. La declaració de lesivitat dels actes i acords del consell.

j. Les altres que han de correspondre al ple, pel fet que llur aprovació exigeix una majoria qualificada.

k. Les altres que expressament li atribueixin les lleis.

2. Així mateix li correspon la votació sobre la moció de censura al president o presidenta i les qüestions de confiança. En aquests casos, les votacions són públiques i es realitzen mitjançant la crida nominal.

3. El ple pot delegar l'exercici de les seves atribucions al president o presidenta o al govern, llevat de les descrites en les lletres a), b), c), e), f), g), j) i les de l'apartat 2 d'aquest article. Així mateix, el ple pot delegar les esmentades funcions en una o diverses comissions, tot mantenint la representació proporcional dels diferents grups polítics.

Article 16. El president o presidenta

1. Correspon, en tot cas, al president o presidenta:

- a. Dirigir el govern i l'administració del Consell de Vegueria.
- b. Representar el Consell de Vegueria.

c. Convocar i presidir les sessions del ple, del govern i la resta d'òrgans col·legiats de l'organització bàsica del Consell de Vegueria, i decidir els empats amb vot de qualitat.

d. Dirigir, inspeccionar i impulsar els serveis i les obres la titularitat o exercici de les quals correspongui al Consell de Vegueria.

e. Assegurar la gestió dels serveis que la Generalitat hagi encomanat o delegat al Consell de Vegueria.

f. Desenvolupar la gestió econòmica d'acord amb el pressupost aprovat i la disposició de despeses dins els límits de la seva competència.

g. Aprovar l'oferta pública d'ocupació d'acord amb el pressupost i la plantilla, i les bases de les proves per a la selecció de personal i dels concursos de provisió de llocs de treball i distribuir les retribucions complementàries que no siguin fixes i periòdiques.

h. La direcció superior de tot el personal, acordar el seu nomenament i sancions, llevat de la separació del servei de funcionaris amb habilitació estatal, que es regirà pel seu règim propi.

i. Exercir les accions judicials i administratives i la defensa del Consell de Vegueria en les matèries de la seva competència, fins i tot quan hagin estat

delegades a un altre òrgan, i, en casos d'urgència, en matèries de competència del ple; en aquest últim supòsit, en dona compte en la primera sessió que aquest celebri per a la seva ratificació.

j. Prendre la iniciativa per proposar al ple la declaració de lesivitat en matèries de la seva competència.

k. Ordenar la publicació i execució dels acords del Consell de Vegueria, i fer-los complir.

l. Exercir totes aquelles atribucions que s'assignin al Consell de Vegueria i no estiguin expressament atribuïdes a altres òrgans.

m. La resta que li atribueixin les lleis.

2. El president o presidenta pot delegar l'exercici de les seves funcions en el govern o altres consellers o conselleres, llevat de les descrites a les lleis a), c), i), j), la direcció superior de personal, la separació de servei del personal funcionari i l'acomiadament del personal laboral.

Article 17. Govern

1. El govern del Consell de Vegueria està integrat pel president o presidenta i un nombre de consellers o conselleres no superior a una tercera part del seu nombre legal, nomenats i separats lliurement per aquell, donant-ne compte al ple, i li correspon en tot cas:

- a. Assistència al president o presidenta en l'exercici de les seves atribucions.
- b. Actuació com a òrgan de contractació.
- c. Creació de juntes i òrgans centrals de contractació.
- d. Adquisició, concessió i alienació de tota classe de béns i drets.
- e. Aprovació de projectes d'obres i de serveis.
- f. Concertació de les operacions de crèdit no atribuïdes al ple.
- g. Aprovació dels instruments o programes de cooperació amb els municipis i altres ens locals.
- h. Atribucions que li delegui el ple, el president o presidenta o li atribueixin les lleis.

2. Són delegables en el president o presidenta, o en el seu cas en els consellers o conselleres de vegueria que integrin el govern, les competències assenyalades a les lletres b), d) i e) de l'apartat anterior.

Article 18. Vicepresidents o vicepresidentes

Els vicepresidents o vicepresidentes són lliurement designats/ades pel president o presidenta entre els

membres del govern, i substitueixen el president o presidenta, per ordre de nomenament, en els casos de vacant, absència o malaltia, i per qualsevol altre impediment.

Article 19. Comissions d'estudi, informe i consulta

1. Les comissions d'estudi, informe i consulta han d'emetre un dictamen previ en relació amb els assumptes que s'han de sotmetre a la decisió de ple o del govern, quan aquest així ho requereixi.

2. Les comissions són integrades pels consellers i conselleres que designin els diferents grups polítics que formen part del Consell de Vegueria. El nombre de membres és proporcional a la seva representativitat en el Consell o igual per a cada grup. En aquest últim cas s'aplica el sistema de vot ponderat.

3. El nombre, la denominació i el règim de funcionament d'aquestes comissions s'estableix a la Carta veguerial.

Article 20. Comissió especial de comptes

1. La comissió especial de comptes és integrada per membres de tots els grups polítics del ple, amb proporció a la seva representativitat o per nombre igual a cada grup. En aquest darrer cas, s'aplica el sistema de vot ponderat.

2. Correspon a la comissió especial de comptes l'examen, l'estudi i l'informe dels comptes anuals de l'ens. Aquests queden integrats pel compte general del pressupost, el compte d'administració del patrimoni i els comptes d'entitats o organismes veguerials de gestió.

3. El règim de funcionament s'estableix a la Carta veguerial, d'acord amb la legislació de finances locals.

Article 21. Comissió de coordinació territorial

1. La comissió de coordinació territorial és l'òrgan col·legiat i paritari que articula les relacions interadministratives, i de coordinació de polítiques públiques entre els ens locals i els serveis territorials de la Generalitat, en l'àmbit territorial veguerial.

2. La seva composició és paritària i la presidència de la comissió l'exerceix el president o la presidenta del Consell de Vegueria i la vicepresidència, el delegat o delegada territorial del Govern en la demarcació veguerial. En tot cas, formen part de la comissió els presidents o presidentes dels consells comarcals. Es reuneix amb una periodicitat mínima de tres mesos, quan ho consideri necessari el president o presidenta, o quan ho sol·licitin la meitat més un dels presidents o presidentes dels consells comarcals.

Capítol II. Competències del Consell de Vegueria

Article 22. Competències

1. Són competències pròpies dels consells de vegueria les que li atribueixen les lleis, i, en tot cas:

a. Coordinar els serveis municipals entre ells per garantir la prestació integral i adequada dels serveis en tot el territori veguerial.

b. Prestar assistència i cooperació jurídica, econòmica i tècnica als municipis, especialment als que tenen menys capacitat econòmica i de gestió, seguint criteris d'equilibri territorial.

c. Prestar els serveis públics de caràcter supracomarcal.

d. Prestar els serveis per encàrrec de gestió o delegació dels ens locals.

e. Fomentar els interessos peculiars de la vegueria.

2. L'exercici de les competències que preveu l'apartat 1 es desenvolupa d'acord amb les previsions de la normativa de règim local.

Article 23. Funcions d'assistència i cooperació

1. Els consells de vegueria exerceixen les competències de cooperació local, mitjançant l'orientació i assessorament jurídic, econòmic i tècnic, i entre d'altres, les següents:

a. Coordinar els serveis municipals, per tal de garantir la prestació integral i adequada dels serveis en tot el territori de la vegueria, sempre que això no sigui possible per la via de la cooperació concertada.

b. Planificar i executar infraestructures generals, obres i equipaments d'interès veguerial, fent possible la participació dels ens locals en la seva gestió.

c. Prestar assistència per a la creació o l'exercici de les funcions de contractació encomanades als òrgans centrals de contractació, així com les relatives a la supervisió de projectes tècnics i l'elaboració de plecs generals tipus de clàusules.

d. Exercir les funcions públiques necessàries de secretaria, intervenció i tresoreria reservades a funcionaris amb habilitació estatal.

e. Exercir la defensa jurídica i assistència judicial dels ens locals.

f. Fer el seguiment de l'execució d'obres i d'altres serveis, com ara la cartografia, el padró d'habitants i la conservació de carreteres.

g. Tramitar i dur la gestió electrònica de procediments administratius i de suport informàtic per a la creació de xarxes telemàtiques.

h. Exercir les funcions d'inspecció i de recaptació de tributs.

i. Cooperar en l'organització i el manteniment de mitjans tècnics i instal·lacions amb funcions determinants per a la seguretat.

j. Exercir les funcions de policia administrativa en seguretat alimentària, intervenció ambiental o protecció de la legalitat urbanística.

k. Organitzar la formació contínua del personal de les administracions locals i dels càrrecs electes, de forma coordinada amb l'Escola d'Administració Pública de Catalunya.

l. Aprovar els plans de cooperació veguerials i altres instruments de desenvolupament territorial local.

m. Qualsevol altra que determini la legislació vigent.

2. L'exercici d'aquestes atribucions i competències s'articula a través de les fórmules de cooperació i col·laboració previstes legalment.

3. Els consells de vegueria poden descentralitzar a favor de les comarques i de les entitats metropolitànes.

tanés l'exercici de les seves funcions i competències de cooperació i assistència locals.

4. Així mateix, poden executar, per delegació o encàrrec de gestió, competències de l'Administració de la Generalitat o de l'Estat.

Article 24. Potestat normativa vegueria

1. L'exercici de la potestat normativa mitjançant l'aprovació de la Carta vegueria i de les ordenances correspon a l'òrgan plenari del Consell de Vegueria.

2. El president o presidenta de vegueria pot aprovar ordenances d'emergència, en situacions d'aquesta naturalesa, que s'han de sotmetre a la ratificació de l'òrgan plenari del Consell de Vegueria en la sessió immediatament posterior a l'adopció de l'ordenança.

Article 25. Iniciativa i procediment d'elaboració i aprovació de les normes veguerials

1. La iniciativa per a l'aprovació de les normes veguerials correspon a:

- a. Qualsevol dels òrgans de l'entitat que tingui com a fi l'impuls de la seva acció política.
- b. Els grups polítics.
- c. Els òrgans de participació sectorial.

d. Els veïns i les veïnes, ja sigui per compte propi o per mitjà de les entitats o associacions legalment constituïdes.

2. L'elaboració, aprovació i modificació de les normes veguerials s'ajusta al procediment establert a l'apartat següent, que pot ser desenvolupat per la Carta vegueria.

3. L'aprovació de les normes veguerials s'ajusta, en tot cas, al següent procediment:

- a. Aprovació inicial pel ple del Consell de Vegueria.
- b. Informació pública i audiència dels interessats per un període mínim de trenta dies per a la presentació d'al·legacions.
- c. Resolució de totes les al·legacions presentades durant el termini i aprovació definitiva pel ple. En cas de no haver-hi cap al·legació, l'acord inicial esdevindrà definitiu.

4. Un cop aprovades definitivament, les normes es publiquen íntegrament en el butlletí oficial corresponent i no entren en vigor fins que no hagi transcorregut el termini de quinze dies hàbils. Així mateix, s'anuncia en el Diari Oficial de la Generalitat la referència del butlletí en què s'hagi publicat, a excepció de la Carta vegueria, que s'ha de publicar en ambdós. En tot cas cal inserir també la publicació íntegra al butlletí informatiu propi, quan existeixi, en el tauler d'anuncis i en seu electrònica.

Capítol III. Constitució del Consell de Vegueria

Article 26. Constitució

1. El Consell de Vegueria es reuneix en sessió constitutiva el trentè dia següent al de la constitució dels ajuntaments, presidit per una mesa d'edat integrada pel conseller o consellera de més edat i pel conseller o consellera de menor edat presents. La presidència de la mesa d'edat correspon al conseller o consellera de més edat. Com a secretari o secretària actua qui tingui aquesta condició dins el mateix Consell de Vegueria, amb la finalitat d'escollir el president o presidenta entre els seus membres.

2. Per a l'elecció de president o presidenta, el candidat o candidata ha d'obtenir la majoria absoluta en primera votació, o la majoria simple en la segona. En cas d'empat, es procedeix a una tercera votació i, si en aquesta es produeix novament empat, és elegit el candidat de la llista que compti amb més consellers o conselleres. Si les llistes tenen el mateix nombre de consellers o conselleres, és elegit el candidat de la llista que compti amb el major nombre de regidors o regidores en el territori de la vegueria.

3. El president o presidenta pot ser destituït per una moció de censura que es desenvolupa d'acord amb el previst a la legislació electoral vigent. Pot ser candidat o candidata a president o presidenta qualsevol dels consellers o conselleres de la vegueria.

4. El president o presidenta també pot cessar per la pèrdua d'una qüestió de confiança plantejada davant el Consell de Vegueria, vinculada a l'aprovació o modificació de qualsevol dels assumptes següents:

- a. Els pressupostos anuals.
- b. La Carta veguerial.
- c. El pla veguerial de cooperació d'obres i serveis de competència municipal.

Si el president o presidenta no obté la confiança, s'ha d'escollir un nou president o presidenta d'acord amb el procediment establert a l'apartat 2 d'aquest article.

Article 27. Grups polítics

1. Per al millor funcionament dels òrgans de govern del Consell de Vegueria, s'han de constituir grups polítics, on només s'hi poden integrar els consellers i conselleres que hagin concorregut a les eleccions en la mateixa llista electoral. Per cada partit, coalició, federació i agrupació d'electors només es pot constituir un grup polític.

2. Un cop constituït el Consell de Vegueria i abans de la convocatòria del primer ple ordinari, el cap de cadascuna de les llistes amb representació en el Consell ha de presentar a la secretaria general una

declaració signada on es relacionen els membres que integren el grup polític.

3. Els consellers o conselleres que no quedin integrats en algun dels grups constituïts queden com a no adscrits, amb els drets i deures previstos en aquesta Llei. Qui abandoni el grup al qual inicialment ha estat adscrit no es pot integrar al grup mixt sinó que resta com a no adscrit.

4. Els consellers o conselleres no adscrits tenen els deures i els drets individuals, inclosos els de caràcter material i econòmic, que deriven de l'estatut dels membres del Consell de Vegueria, i participen en les activitats pròpies d'aquest de manera anàloga a la de la resta de membres.

5. En tot allò no previst s'aplica el que disposa la legislació de règim local relativa als grups polítics municipals i a l'estatut dels membres de les corporacions locals.

Capítol IV. Del personal al servei dels consells de vegueria

Article 28. Del personal

1. Els consells de vegueria per al compliment de les seves funcions disposen de funcionaris, personal laboral i personal eventual. També poden nomenar personal directiu en els termes establerts en l'article següent.

2. Les funcions públiques necessàries de secretaria, control i fiscalització interna de la gestió econòmicofinancera i pressupostària, i la comptabilitat, tresoreria i recaptació s'exerceixen pels funcionaris amb habilitació de caràcter estatal.

3. Els funcionaris i el personal eventual es regulen per les normes de funció pública de la Generalitat de Catalunya i pel que preveu la normativa de règim local en tot allò que els sigui d'aplicació.

4. El personal laboral es regula per la legislació en matèria de funció pública en els aspectes expressament aplicables, per l'Estatut dels treballadors i pels convenis col·lectius d'aplicació.

Article 29. Personal directiu

1. El ple del Consell de Vegueria, a proposta del president o presidenta, pot nomenar personal directiu, quan la complexitat i especialització dels serveis ho requereixin. A aquest personal li és aplicable la legislació sobre funció pública de la Generalitat de Catalunya i el que preveu la normativa de règim local en tot allò que correspongui.

2. Els llocs reservats al personal directiu han de ser definits i han de figurar en la relació de llocs de treball i estan subjectes a control i avaluació periòdica de la gestió pública que tenen encomanada. En qualsevol cas, la designació ha de recaure en persones que acreditin el mèrit i capacitat i la idoneïtat

per desenvolupar adequadament les funcions d'aquest tipus de llocs, mitjançant un procediment que es realitza d'acord amb els principis de publicitat i concurrència.

3. No poden ésser nomenats com a personal directiu els membres del Consell de Vegueria.

4. El personal directiu pot assistir a les sessions dels òrgans de govern del Consell de Vegueria si ho demana la majoria dels seus membres o quan és requerit pel president o presidenta. El personal directiu present a la sessió s'ha de limitar a informar, assessorar i, si escau, fer propostes sobre el seu àmbit de competència.

Article 30. Personal eventual

1. El personal eventual exerceix funcions de confiança o assessorament especial.

2. El nombre, les característiques i la retribució del personal eventual són determinats pel ple del Consell de Vegueria, mitjançant la relació de llocs de treball o instrument equivalent i dins dels crèdits assignats en els pressupostos.

3. El nomenament i cessament d'aquest personal són lliures i corresponen al president o presidenta del Consell de Vegueria. Cessen automàticament quan es produeix el cessament o l'expiració del mandat de l'autoritat per a la qual presta la funció.

4. El nomenament i cessament del personal eventual, les funcions, el règim de retribucions i de dedicació es publiquen en el diari oficial corresponent.

5. La prestació de serveis en qualitat de personal eventual mai no pot ésser considerada com a mèrit per a l'accés a la condició de funcionari ni per a la promoció interna.

TÍTOL V. TRANSICIÓ DE LES DIPUTACIONS ALS CONSELLS DE VEGUERIA

Article 31. Subrogació

1. Els consells de vegueria se subroguen en la representació que les diputacions tenen en institucions, consorcis, fundacions, societats i altres entitats o ens públics o privats.

2. Els ens esmentats vinculats o dependents de les diputacions, o dels quals aquestes són titulars, passen a estar vinculats o dependre dels consells de vegueria, que, si escau, en passen a ser titulars.

3. Els consells de vegueria, des de la seva constitució, assumeixen la titularitat dels béns i drets de les respectives diputacions.

4. Els òrgans dels consells de vegueria se subroguen en els contractes, convenis i altres relacions bilaterals, en substitució dels òrgans corresponents de les diputacions.

5. Així mateix, els consells de vegueria se subroguen en la posició financera, tributària i pressupostària de les diputacions respectives. Es regularà reglamentàriament la liquidació pressupostària de l'exercici.

Article 32. Integració de personal

1. El personal subjecte a règim estatutari i laboral que, en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, presta serveis a les diputacions provincials que resten subrogades, passen a integrar-se, amb plena dependència orgànica i funcional, en els òrgans dels consells de vegueria que es creen, en les mateixes condicions i situacions i amb els mateixos drets i deures que en el moment de la seva transferència. En qualsevol cas, el personal qualificat de directiu i el personal eventual resta subjecte a la seva ratificació o adaptació de nomenament per part dels òrgans corresponents.

2. Els òrgans de govern del Consell de Vegueria i dels ens o entitats que en passen a dependre, assumeixen les facultats, en relació amb el personal, que la legislació de règim local atribueix als òrgans superiors de les corporacions substituïdes.

3. Al personal que presta serveis en les entitats de dret públic que passen a dependre de les vegueries, també li és d'aplicació el que s'estableix en l'apartat 1 i mantindrà la seva situació i condició respecte de l'entitat en què presten serveis, amb

els mateixos drets i deures que els correspon en el moment de la subrogació.

4. Respecte al personal laboral, el traspàs no comporta modificació de la relació contractual preexistent, llevat d'allò que es deriva del mateix traspàs.

Disposició adicional primera. Recursos de les vegueries

Les vegueries de Catalunya disposaran globalment dels mateixos recursos que es reconeixen a les províncies en el Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la llei reguladora de les hisendes locals. L'import d'aquests recursos es distribuirà entre cadascuna de les vegueries d'acord amb el que s'estableixi en la legislació corresponent.

Disposició adicional segona. Iniciativa legislativa del Parlament davant les Corts Generals

En cas que la proposta de creació, modificació o supressió de vegueries a la qual es refereixen els articles 4, 5 i 6 ho requereixi, la tramitació del projecte o proposició de llei de creació, modificació o supressió de vegueries s'ha de fer conjuntament amb la tramitació de la iniciativa legislativa del Parlament de Catalunya davant les Corts Generals per a la modificació de la normativa estatal necessària.

Disposició transitòria primera. Constitució dels consells de vegueria

1. En el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei es constitueixen els consells de vegueria de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona. La circumscripció territorial d'aquests consells de vegueria coincideix amb la de les actuals províncies de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona. Els corresponents consells de vegueria substitueixen les actuals diputacions.

2. El Consell de Vegueria de les Terres de l'Ebre es constitueix un cop s'hagi produït la corresponent modificació de la legislació en matèria de règim electoral general i la seva seu institucional s'ubica a la ciutat de Tortosa. El Consell de Vegueria de Tarragona adopta, en aquell moment, la denominació de Consell de Vegueria del Camp de Tarragona.

3. Els consells de vegueria de l'Alt Pirineu i Aran i de la Catalunya Central es constitueixen un cop aprovada l'alteració de límits provincials d'acord amb allò que preveu la disposició final segona. Per a la constitució d'aquests consells de vegueria, una llei del Parlament ha de determinar la ciutat on s'ubica la seva seu institucional. En el cas del Consell de Vegueria de l'Alt Pirineu i Aran, aquesta llei preveurà també les singularitats de la relació del Consell de Vegueria amb el Conselh Generau d'Aran que, en el marc de l'article 94 de l'Estatut d'autonomia, derivin de la legislació reguladora del seu règim jurídic especial.

Disposició transitòria segona. Transferència de recursos

1. Per ordenar la transferència dels serveis, recursos humans, mitjans econòmics i béns d'un Consell de Vegueria ja constituït a un altre de recent constitució dels que preveu aquesta llei, el Govern ha de crear reglamentàriament una comissió mixta de traspàs, de caràcter paritari, integrada per representants del Consell de Vegueria existent i del nou Consell de Vegueria i presidida per un representant del departament competent en matèria d'administració local.

2. S'ha de seguir el mateix procediment quan es creïn noves vegueries. En aquest cas, la comissió mixta de traspàs ha d'estar formada per representants del nou Consell de Vegueria i del Consell de Vegueria d'origen. A aquests efectes, el Govern estableix, reglamentàriament, el procediment per al traspàs efectiu.

Disposició derogatòria única

1. Es deroguen els articles 87, 88, 89, 90, 91, 92 i 93 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril.

2. Es deroga l'apartat 4 de l'article 25 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

3. Es deroga l'article 7 del text refós de la Llei d'organització comarcal, aprovat pel Decret Legislatiu 4/2003, de 4 de novembre.

Disposició final primera. Actualització de les referències a les diputacions provincials

Totes les referències que la normativa vigent d'àmbit d'aplicació a Catalunya fa a les diputacions provincials s'entenen realitzades als consells de vegueria.

Disposició final segona. Iniciativa per a la modificació de normativa estatal

El Govern de la Generalitat presentarà al Parlament de Catalunya per a la seva proposta a les Corts Generals, les iniciatives legislatives que puguin ser necessàries, incloses les relatives a l'establiment del règim electoral de la vegueria, per tal d'adequar-lo a l'àmbit territorial que preveu aquesta llei i així, completar el desplegament de l'organització territorial establerta a la disposició transitòria única.

Disposició final tercera. Organització territorial dels serveis de la Generalitat

L'organització dels serveis i de l'exercici de les funcions de la Generalitat en el territori s'ha d'adequar a l'estructura i als criteris establerts pel Títol III, de conformitat amb els principis d'eficàcia, eficiència i continuïtat en la prestació dels serveis. Aquesta

adequació ha de ser en tot cas efectiva en el termini màxim de quatre anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició final quarta. Modificació del Decret Legislatiu 4/2003, de 4 de novembre

Es modifica l'article 5 del text refós de la Llei d'organització comarcal, aprovat pel Decret Legislatiu 4/2003, de 4 de novembre, que resta redactat de la manera següent:

“Qualsevol modificació de les demarcacions comarcals s'ha de fer per llei, excepte quan es tracti de modificacions que afectin parts de termes municipals i siguin conseqüència de la modificació dels límits dels corresponents termes municipals.”

Títols anteriors

1. *Discurs d'investidura. "Concertació, diàleg i polítiques socials a Catalunya"*. Molt Hble. Sr. José Montilla, president de la Generalitat de Catalunya
2. *Compareixença del conseller de Política Territorial i Obres Públiques davant de la Comissió de Política Territorial del Parlament de Catalunya*. Hble. Sr. Joaquim Nadal, conseller de Política Territorial i Obres Públiques
3. *Compromís per Catalunya*. Molt Hble. Sr. José Montilla, president de la Generalitat de Catalunya
4. *Intervenció del president de la Generalitat de Catalunya en el Foro Europa Press*. Molt Hble. Sr. José Montilla, president de la Generalitat de Catalunya
5. *El patriotisme social, motor de construcció nacional*. Hble. Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira, vicepresident de la Generalitat de Catalunya
6. *Compareixença davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana*. Hble. Sra. Montserrat Tura, consellera de Justícia
7. *Discursos amb motiu del lliurament de les medalles d'or de la Generalitat de Catalunya*. M. Hble. Sr. Joan Rigol, M. Hble. Sr. Pasqual Maragall, M. Hble. Sr. Jordi Pujol i M. Hble. Sr. José Montilla, president de la Generalitat de Catalunya
8. *Principals línies d'actuació del Departament de Treball*. Hble. Sra. Mar Serna, consellera de Treball
9. *La Catalunya del futur, la Catalunya del benestar*. Hble. Sra. Carme Capdevila, consellera d'Acció Social i Ciutadania

10. *L'economia del coneixement, la gran oportunitat de Catalunya.* Hble. Sr. Josep Hugueta, conseller d'Innovació, Universitats i Empresa

11. *Discursos del Presidente de la Generalitat de Catalunya en Madrid.* Noviembre de 2007. Molt Hble. Sr. José Montilla, president de la Generalitat de Catalunya

12. *Recuperar la política des de la innovació democràtica i la participació ciutadana.* Hble. Sr. Joan Saura, conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació

13. *Fem funcionar el país.* Hble. Sr. Joan Puigcercós, conseller de Governació i Administracions Públiques

14. *Alimentació saludable, sector agrari irrenunciable.* Hble. Sr. Joaquim Llena, conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural

15. *Informe nacional sobre l'estat social a Catalunya.* Hble. Sra. Carme Capdevila, consellera d'Acció Social i Ciutadania

16. *Nou impuls a les polítiques públiques de seguretat.* Hble. Sr. Joan Saura, conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació

17. *Intervenció del President de la Generalitat a la Reunió anual del Cercle d'Economia.* Molt Hble. Sr. José Montilla, president de la Generalitat de Catalunya

18. *Catalunya 2020: llibertat, benestar i excel·lència.* Hble. Sr. Josep Hugueta, conseller d'Innovació, Universitats i Empresa

19. *La nova organització territorial de Catalunya: la vegueria de l'Ebre.* Hble. Sr. Jordi Ausàs, conseller de Governació i Administracions Públiques

20. *El paper de Catalunya en l'Europa del segle XXI.* Hble. Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira, vicepresident del Govern de la Generalitat de Catalunya

21. *Enfortir Catalunya.* Molt Hble. Sr. José Montilla, president de la Generalitat de Catalunya

22. *Catalunya líder, Catalunya al món.* Hble. Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira, vicepresident del Govern de la Generalitat de Catalunya

23. *La modernització social i ecològica de Catalunya.* Hble. Sr. Joan Saura, conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació

24. *Una Catalunya líder en una Europa que mira endavant.* Hble. Sr. Antoni Castells, Conseller d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya

25. *Amenaces, reptes i oportunitats del sector agroalimentari català.* Balanç de dos anys de Govern. Hble. Sr. Joaquim Llena, conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural

26. *Els nous reptes de la política d'habitatge.* Hble. Sr. Francesc Baltasar, Conseller de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya

27. *Nous reptes per a la cohesió i la sostenibilitat.* Hble. Sr. Francesc Baltasar, Conseller de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya

28. *Balanç de la política lingüística 1983-2008.* Molt Hble. Sr. José Montilla, president de la Generalitat de Catalunya

29. *La indústria agroalimentària davant la crisi.* Hble. Sr. Joaquim Llena, conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural

2010

Un model propi d'organització territorial: fita històrica i aposta de futur

Presentació de l'Avantprojecte de llei de vegueries de Catalunya

TRIBUNA BARCELONA,
DILLUNS, 22 DE FEBRER DE 2010

ISBN 978-84-393-8351-2

9 788439 383512